

РЕШЕНИЕ

№ 11380

гр. София, 10.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 20.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **3582** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба вх.№ 53-04-171/19.03.2024г. по описа на ОДОП София при ЦУ на НАП от търговско дружество „Мебел Груп Корпорейшън“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. Р. Г. - с адрес на управление и кореспонденция [населено място],[жк], [улица] имейл – [електронна поща] срещу издадения на дружеството Ревизионен акт № Р-22221323001635-091-001/11.12.2023г., издаден от Д. Д. Д.-орган възложил ревизията и Й. Н. И. –ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 259/26.02.2024г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП
Жалбоподателят твърди, че оспореният РА е незаконосъобразен, тъй като необосновано органът по приходите не е признал правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС за доставки на стоки и услуги по издадени фактури от „Мебел Ем Груп БГ“ ЕООД.
Излагат се аргументи, че са представени в пълен обем писмени доказателства – счетоводна документация, фактури, договори за стоки и услуги, приемо –предавателни протоколи, въз основа на които се доказва по несъмнен начин получаване на стоки и услуги от процесния доставчик, както и тяхната последваща реализация. Твърди се, че ревизиращият екип е подходил формално, като не е обсъдил всички представени от жалбоподателя доказателства в хода на ревизионното производство.

Жалбоподателят, счита, че и от страна на доставчика също са представени всички документи, удостоверяващи наличие на търговски отношения, като е ирелевантен фактът дали доставчика му „Мебел Ем Груп БГ“ ЕОООД разполага с назначени лица на трудов договор и с техническа обезпеченост; Позовава се на практика на Съда на Европейския съюз /СЕС/ и на Върховния административен съд./ВАС. Твърди, че не е доказано знание на дружеството му за злоупотреба и за участие в данъчна измама.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от процесуалният си представител адв. Б., който поддържа жалбата и моли съда да отмени ревизионният акт. Претендират се разноси по представен списък. Представя писмени бележки.

Ответникът – Директор на Дирекция ОДОП София към ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрисконсулт В., оспорва жалбата. Моли съда да отхвърли същата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представя писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен Съд София - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен електронно на 11.12.2023 г. Жалбата до директора на Д“ОДОП“- София при ЦУ на НАП е подадена на 28.12.2023 г. /вх. № 53-06-13313 по описа на ТД –НАП София/. Решение № 259/26.02.2024 г. на Директора на Д“ОДОП“ София не е било връчено към момента на подаване на жалбата от „Мебел Груп Корпорейшън“ ЕООД адресирана до АССГ /вх.№ 53-04-171/19.03.2024г по описа на Дирекция „ОДОП“ -София./, поради което съдът приема, че същата е подадена в законоустановения 14-дневен срок и е допустима за разглеждане.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна-участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

От фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221323001635-020-001 от 23.03.2023 г., връчена на 04.04.2023 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221323001635-020-002 от 21.06.2023 г. и Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221323001635-020-003 от 02.08.2023 г., издадени от Д. Д. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП София, оправомощена със Заповед №РД-01-849 от 31.10.2022 г., издадена от директора на ТД на НАП София, е възложено извършване на ревизия на „Мебел Груп Корпорейшън“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за отделните данъчни периоди от 01.02.2022г. до 28.02.2023г.

За резултатите от ревизията е издаден Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221323001635-092-001 от 19.10.2023 г., връчен на 19.10.2023 г. На основание и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено писмено възражение, преценено от органите по приходите като процесуално допустимо, но неоснователно по същество.

Ревизията приключва с РА № Р-22221323001635-091-001 от 11.12.2023 г., издаден от

Д. Д. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП София - орган, възложил ревизията, и Й. Н. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП София - ръководител на ревизията.

С РА на дружеството са определени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавена стойност /ЗДДС/ в размер на 344 219,91 лв., произтичащи от непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 293 270,79 лв. и начислени лихви за забава в размер на 50 949,12 лв.

Процесната ревизия е първа за установяване на задължения по ЗДДС за спорните периоди.

С цел установяване на факти и обстоятелства и събиране на доказателства от значение за определяне данъчните задължения на ревизираното дружество са предприети процесуални действия, подробно описани в констативната част на ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт.

Съгласно констатациите в РД, основен предмет на дейност на дружеството през ревизираните периоди е проектиране, производство и монтаж на мебели, като през ревизирания период е имало регистрирани 37 /тридесет и седем/ лица на трудов договор, на длъжност - инженер - технолог дървообработване, машинен оператор дървообработване, бояджия изделия от дърво, щлайфист, началник производство, технически организатор, общ работник, склададжия, портиер - пазач и чистач.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на доставчика „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], както и на „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ СИТИ 23“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „СИМПЛИ СЪКСЕСФУЛ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

С Протокол №1951935 от 01.09.2023 г. са приобщени документи, представени от „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД в хода на извършена ревизия по ЗДДС за периода от 16.08.2021г. до 29.04.2022 г. и за периода от 23.05.2022 г. до 30.06.2022 г., приключила с РА №Р-22221222003923-091 -001 от 13.03.2023 г. и в хода на извършена ревизия по ЗДДС за периода от 01.07.2022 г. до 31.12.2022 г.

От жалбоподателя са представени заверени копия на всички спорни 15 фактури, издадени от „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД, ведно със съответните договори за покупко- продажба на стоки и за изработка, доставка и монтаж на обзавеждане, приемо –предавателни протоколи, протоколи за отговорно пазене и доказателства за извършени плащания по цитираните фактури.

С РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС по 15 фактури, издадени от от „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД посочени по номер, дата на издаване, предмет на доставката, данъчна основа и начислено ДДС на стр.9 от РД.

Предметът на доставка по фактурите са закупени различни видове стоки, материали за изработка, доставка и монтаж на обзавеждане, като същите са представени и от „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД.

Органите по приходите са констатирани, че доставчика не е имал регистрирани лица на трудови и граждански договори.

Издадените и спорни в настоящото производство 15 броя фактури са по сключени договори както следва:

1. Договор за покупко-продажба на материали от 09.03.2022г. между „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД, в качеството на продавач и „МЕБЕЛ ГРУП КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, в качеството на купувач за доставка на материали по предварително направена поръчка на артикули, подробно описани в Приложение №1 неразделна част от

договора, на обща стойност в размер на 623 146,66 лв., без ДДС, в т. ч. материали за хотел „Адмирал“ в к. к. Златни пясъци на стойност от 520 447,71 лв. за офис обзавеждане на комплекс „Гора“ в [населено място] на стойност от 18 112,21 лв., за клуб „ЗА-ЗУ“ в к. к. Слънчев бряг на стойност от 61 659,11 лв. за хотел „С. Г.“ в [населено място] на стойност от 6 108,61 лв., за хоспис в [населено място] на стойност от 1 780,00 лв., за хотел „София“ в к. к. Златни пясъци на стойност от 5 464,01 лв. и за хотел „ДЮН“, к. к. Слънчев бряг на стойност от 9 575,01 лв. Приобщени са приемо –предавателни протоколи от 14.04.2022 г., от 03.05.2022 г., от 06.06.2022 г. от 14.06.2022 г., с които „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД доставя на „МЕБЕЛ ГРУП КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД стоки по опис, съответно в размер на 97 326,00 лв., 370 598,22 лв., 37 076,58 лв., 32 484,70 лв. в [населено място], [улица] приемо –предавателен протокол от 17.05.2022 г. с който са доставени от първото дружество на жалбоподателя стоки по опис на обща стойност от 85 661,19 лв. на адрес в к. к. „Златни пясъци“.

2. Договор за покупко-продажба на материали от 18.03.2022 г., сключен между „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД, в качеството на продавач и „МЕБЕЛ ГРУП КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, в качеството на купувач за доставка на материали по предварително направена поръчка на артикули, подробно описани в Приложение №1, което е неразделна част от договора на обща стойност 202 974,17 лева без ДДС в т. ч. авансово плащане в размер на 88 750,00 лв. до 15.04.2022 г. и окончателно плащане в размер на 114 224,17 лв. при подписване на окончателния приемо-предавателен протокол. Също така са приобщени приемо –предавателни протоколи от 28.04.2022 г., от 26.05.2022 г. и от 15.06.2022 г., с които „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД съответно доставя на „МЕБЕЛ ГРУП КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД материали по опис на стойност от 93 920,49 лв., 101 807,72 лв. и 7 243,96 лв. на адрес в [населено място], [улица].

3. Договор за изработка на обзавеждане, сключен на 07.03.2022 г. между „МЕБЕЛ ГРУП КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, в качеството на възложител и „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД, в качеството на изпълнител с който последното следва да извърши срещу възнаграждение в размер на 304 610,47 лв. дейности по изработка и монтаж на обзавеждане, в т. ч. за обект - хотел „Адмирал“ в к. к. Златни пясъци в размер на 243 247,38 лв. до 20.06.2022 г. тапицерски услуги за хотел „София“ в к. к. Златни пясъци на стойност от 9 640,00 лв. до 20.06.2022 г., сглобяване на мека мебел и тапицерски услуги за клуб „ЗА-ZU“ в к. к. Слънчев бряг на стойност от 42 475,15 лв. до 16.06.2022 г., доставка на материали за хотел „ДЮН“ в к. к. Слънчев бряг на стойност от 9 248,94 лв. до 30.06.2022 г. Също така е приобщен приемо –предавателен протокол от 16.05.2022 г., с който „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД доставя на „МЕБЕЛ ГРУП КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД стоки по опис на хотел „ДЮН“ в к. к. Слънчев бряг, приемо –предавателен протокол от 13.06.2022 г. за доставка на стоки по опис на адрес в [населено място], [улица] приемо-предавателен протокол от 20.06.2022 г. за доставка на стоки по опис на хотел „Адмирал“ в к. к. Златни пясъци.

4. Договор за изработка на обзавеждане, сключен на 28.03.2022 г. между „МЕБЕЛ ГРУП КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, в качеството на възложител и „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД, в качеството на изпълнител, с който последното следва да извърши срещу възнаграждение в размер на 130 700,00 лв. без ДДС дейности по изработка и монтаж на обзавеждане за клуб „ЗА-ZU“ в к. к. Слънчев бряг на стойност от 54 633,00 лв. до 16.06.2022 г., за обзавеждане на хотел „Сейнт Джордж“ в [населено място] на стойност от 44 049,40 лв. до 07.07.2022 г., претапициране в клуб „ТНЕ 1“ в к. к.

Слънчев бряг на стойност от 2 984,60 лв. до 15.07.2022 г. и изработка на шалтета, възглавници и калъфки за хотел „ДЮН“ в к. к. Слънчев бряг на стойност от 29 033,00 лв. до 15.07.2022 г. Също така са приобщени приемо –предавателни протоколи от 16.06.2022 г., с който продавачът доставя на купувача стоки по Опис в клуб „ZA-ZU“ в к. к. от 20.06.2022 г. стоки по опис в хотел „Сейнт Джордж“ в [населено място], приемо –предавателен протокол от 08.07.2022 г. за доставка на стрки по опис в [населено място], [улица]от 12.07.2022г. за стоки по опис в хотел „Сейнт Джордж“ в [населено място] и приемо –предавателен протокол от 15.07.2022г. стоки по опис в [населено място], [улица].

5. Договор за монтаж на обзавеждане от 11.04.2022 г., сключен между „МЕБЕЛ ГРУП КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, в качеството на възложител и „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД, в Качеството на изпълнител, с който последният следва да извърши срещу възнаграждение монтиране на обзавеждане за „Хоспис“ в [населено място] на стойност 124 220,25 лева без ДДС, съгласно посомените количества в приложение № 1. По договора е уговорено авансово плащане при стартиране на монтажните дейности и е определен срок за монтиране на договореното обзавеждане до 31.07.2022г. Представен е и приемо –предавателен протокол от 12.08.2022г.

6. Договор за изработка на обзавеждане от 02.03.2022 г., с който жалбоподателят възлага на изпълнителя /„МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД/, да извърши срещу възнаграждение на обща стойност в размер на 44 522,20 лв. без ДДС дейности по монтиране на офис обзавеждане в комплекс „Гора“ в . [населено място] на стойност от 42 245,96 лв. до 01.07.2022 г. и в ресторант на [улица]в [населено място] на стойност от 2 278,28 лв. до 01.07.2022 г., съгласно приложение № 2, което е неразделна част от договора. С Допълнително споразумение №1/28.06.2022 г. към горесцитирания договор е възложено на изпълнителя да извърши монтиране на обзавеждане на общи части на жилищна сграда „В.“ на [улица] [населено място] на стойност от 21 180,20 лв. до 15.09.2022г. Към договора са приобщени приемо –предавателни протоколи.

Представени са протоколи за отговорно пазане на материали от различни дати, както и банкови извлечения за извършени плащания по всички фактури.

От доставчика са представени оборотна ведомост и хронология на главна книга, документиращи счетоводното отразяване на процесните 15 фактури с получател „Мебел Груп Корпорейшън“ ЕООД, както и копия на фактури и договори във връзка с предходни доставчици – „Аксал Комерс“ ЕООД, „ВР Транс България“ ЕООД и „ДМ –демонтаж и монтаж“ ЕООД.

Ревизиращият екип е извършил проверка в информационния масив на НАП, относно доставчиците на „Мебел Ем Груп БГ“ ЕООД - „Аксал Комерс“ ЕООД, „ВР Транс България“ ЕООД и „ДМ –демонтаж и монтаж“ ЕООД, като е направил извод, че последните не разполагат с необходимия материален и кадрови ресурс, с който да извършат фактурираните доставки към „Мебел Ем Груп БГ“ ЕООД. Не разполагат с квалифициран персонал за извършване на фактурираните доставки, както и с професионална техника, необходима за осъществяване на услугите. От посочените поддоставчици, единствено „ДМ –демонтаж и монтаж“ ЕООД за периода 01.03.2022г. до 31.12.2022г. е имало назначени 4 лица на трудов договор.

Относно представения договор от 27.07.2022 г. за наем на складово помещение в [населено място] сключен от „Мебел Ем Груп БГ“ ЕООД с лицето И. П. П., в качеството му на наемодател са констатирани, че последният е собственик на земя и

сграда, находящи се в [населено място], [улица]. Във връзка със сключен договор за превоз на товари от 27.07.2022г със същото лице, приходната администрация е констатирала, че И. П. не е собственик на товарен автомобил „Пежо Боксер“ с рег. [рег.номер на МПС] .

В резултат на извършена проверка в информационния масив на НАП е установено, че от „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД няма деклариран и изплатен суми на И. П. П. във връзка с горесцитираните договори, сключени между страните. Предвид горното е направен извод, че не са ангажирани доказателства за извършени транспортни услуги и отдаване под наем на недвижим имот от И. П. П. на „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД. След анализ на представените документи от ревизираното лице и „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД, както и на наличните данни в информационния масив на НАП е формирано заключение, че не са налице данни за реални доставки по фактурите, издадени от процесния доставчик. Предвид горното е формиран извод, че в случая е налице т. нар. относителна симулация, при която са фактурирани доставки, отразени при получателя, но действителният им доставчик/извършител не е посочения във фактурите.

На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит на „МЕБЕЛ ГРУП КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД в размер на 293 270,79 лв. по фактурите, издадени от „МЕБЕЛ ЕМ ГРУП БГ“ ЕООД.

В хода на ревизията е установено, че „МЕБЕЛ ГРУП КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД е анулирало фактури № 500/23.02.2023 г. и № 501/24.02.2023 г., издадени от „ИНТЕРНЕСЪНЪЛ СИТИ 23“ ЕООД, като е отразило КИ №[ЕГН]/28.02.2023 г. и КИ №[ЕГН]/28.02.2023 г. с подаването на СД по ЗДДС за м. 03.2023 г

„ИНТЕРНЕСЪНЪЛ СИТИ 23“ ЕООД е дерегистрирано по ЗДДС на 01.09.2023 г. по инициатива на орган по приходите, като през периода от 01.02.2023 г. до 28.02.2023 г. е отразило в дневниците си за продажби фактури №[ЕГН] от 23.02.2023 г. с данъчна основа от 300 000,00 лв. и ДДС от 60 000,00 лв. и № [ЕГН] от 24.02.2023 г. с данъчна основа от 600 000,00 лв. и ДДС от 120 000,00 лв., както и КИ №[ЕГН] от 28.02.2023 г. с данъчна основа от -300 000,00 лв. и ДДС от -60 000,00 лв. и КИ №[ЕГН] от 28.02.2023 г. с данъчна основа от -600 000,00 лв. и ДДС от -120 000,00 лв. с получател „МЕБЕЛ ГРУП КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД.

За неправомерното упражняване на данъчен кредит по фактури №500/23.02.2023 г. и №501/24.02.2023 г. на основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ е начислена лихва в размер на 1 712,88 лв. за периода от 14.03.2022 г. до 12.04.2023 г /датата на подаване на СД за отчетния месец 03.2023г./

По повод извършена насрещна проверка на друг доставчик на жалбоподателя - „СИМПЛИ СЪКСЕСФУЛ“ ЕООД, е установено, че същото е дерегистрирано по ЗДДС на 04.05.2022г. по инициатива на орган по приходите, като същото е отразило през м. 03.2022 г. в дневника си за продажби фактура №[ЕГН]/29.03.2022 г. с данъчна основа от 292 050,00 лв. и ДДС от 58 410,00 лв., както и КИ №[ЕГН]/31.03.2022 г. с данъчна основа от - 292 050,00 лв. и

ДДС от - 58 410,00 лв. през м. 04.2022 г.

Установено е, че ревизираното лице е анулирало фактура №[ЕГН]/ 29.03.2022г. с отразяването на КИ №[ЕГН]/31.03.2022 г. в подадената СД по ЗДДС за м. 04.2022 г. на 12.05.2022 г. За неправомерното упражняване на данъчен кредит по фактура №[ЕГН]/29.03.2022 г. на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ е начислена лихва в размер на 470,56 лв. за периода от 14.04.2022 г. до 12.05.2022 г. /датата на подаване на СД за м.04.2022 г./

Решаващият орган е възприел изводите на ревизиращия екип, изложени в оспорения РА, като е изложил аргументи, че по спорните доставки липсват доказателства за осъществен транспорт и съхранение на договорените стоки, както и наличие на кадрова обезпеченост на доставчика „Мебел Ем Груп БГ“ ЕООД. По отношение на доставките за услуги е обосновал, че е необходимо наличие на квалифициран персонал, с какъвто доставчика не разполага.

Ревизиращите органи и решаващият орган са приели, че представените документи не доказват извършвани действителни доставки на стоки и услуги по спорните фактури.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка. От жалбоподателя не са представени други доказателства, освен тези които е представил пред органите по приходите.

От правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на РА, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Във връзка с дължимата проверка при обжалването на индивидуалния административен акт е и разпоредбата на чл. 168, ал. 1 АПК вр. с § 2 ДР ДОПК, която предвижда, че съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК

На първо място, е спазен срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство, с посочената по-горе ЗВР, в рамките на 5- годишния срок.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК, ревизията може да се възлага от: т. 1 органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция или т. 2 изпълнителния директор на Националната агенция по приходите или определен от него заместник изпълнителен директор– за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски.

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП и чл. 119, ал. 2 от ДОПК и приетите по делото Заповед № РД-01-849/31.10.2022г. на Директора на ТД –НАП София, с която са определени служителите, които да изпълняват функции на

компетентен орган по чл.112 ал.2, т.1 и чл.119 ал.2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия /в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/. Съгласно чл.119, ал.2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение.

Решение № 259/26.02.2024г. също е издадено от компетентен орган –директор на Д“ОДОП“- София.

Компетентността на органа, подписал посочените по- горе заповеди и оспорвания РА е установена с официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, с обвързваща материална доказателствена сила, която не е оборена. Изложеното до тук води до извод, че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи.

Настоящата инстанция констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите– негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред.- ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР. Валидността на КЕП не е оспорена от жалбоподателя в настоящото съдебно производство.

На следващо място, спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство, актът е съобразен със закона, издаден е в съответната форма и съдържа необходимите реквизити.

Правният спор се свежда до това налище ли са действително извършени доставки от доставчика „Мебел Ем Груп БГ“ ЕООД по процесните фактури с предмет услуги и стоки.

Спорният въпрос за реалността на доставките е фактически въпрос, който при доставка на стоки се свежда до доказване факта на прехвърляне собствеността върху същите, а при доставка на услуги - до доказване факта на предаване резултата от извършените услуги на получателя, и в крайна сметка – за физическото им наличие при ревизираното лице.

В закона няма легално определение на понятието "*неправомерно начислен данък*" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, но по аргумент от противното това е всяка една хипотеза, при която начисляването на данъка е станало в нарушение на императивни законови разпоредби. Тъй като наличието на реална доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС е условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга е "*неправомерно*" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване правото на данъчен кредит. Следователно по делото следва да се установи дали са били налище основанията за начисляване на данъка от доставчиците по спорните фактури. В тази връзка е безпорен фактът, че по отношение на доставчика „Мебел Ем Груп БГ“ ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС за периода от 16.08.2021 г. до 29.04.2022 г. и за периода от 23.05.2022 г. до 30.06.2022 г., приключила с РА №Р-22221222003923-091 -001 от 13.03.2023 г. , а периода от 01.07.2022 г. до 31.07.2022 г. са включени в обхвата на извършена насрещна проверка на дружеството, приключена с Протокол №П- 2222122219348-141-001 от 29.12.2022 г. , но органите по приходите не са отнесли резултатите от извършените контролните производства по ДОПК, при извършване на ревизионното производство на „Мебел Груп Корпорейшън“ ЕООД.

От гледна точка на формалната логика наличието на доставка съставлява положителен факт и след като жалбоподателят черпи права от наличието на реална доставка, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт. За да бъде признато и законосъобразно упражнено правото на данъчен кредит следва да са събрани доказателства относно всеки един от юридическите факти, предвидени в действащия към момента на издаване на фактурата закон. Съобразно общите правила за разпределяне на доказателствената тежест, жалбоподателят, който претендира възникването и законосъобразното упражняване на правото на данъчен кредит по процесните фактури, следва да докаже при пълно и главно доказване наличието на предпоставките по чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС и отсъствие на пречки по чл. 70 от ЗДДС, които да препятстват упражняването на правото

на данъчен кредит.

Съгласно разпоредбата на чл. 154 от ГПК вр. с § 2 от ДР на ДОПК, всяка страна е длъжна да докаже фактите, на които основава своите искания, т.е. данъчнозадълженото лице, което черпи права от претендираното право на приспадане на данъчен кредит, следва да установи реалното осъществяване на доставките и използването на техния предмет за целите на облагаемата си дейност. Спорното в случая е наличието на предпоставка за възникване правото на приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, а именно наличието на реално осъществени облагаеми доставки по смисъла на разпоредбите на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС по издадените спорни фактури от посочените доставчици. Съгласно легалната дефиниция на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС, „доставка на стока, по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката“, а според чл. 25, ал. 1 от същия закон, данъчно събитие е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчнозадължени по този закон лица, вътреобщностно придобиване, както и вносът на стоки по чл. 16. В ал. 2 на чл. 25 от ЗДДС, е законово уредено, че данъчното събитие в общия случай, възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена.

В процесния случай се касае за доставка на различни видове стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС и за доставка на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС, като според настоящия съдебен състав са изпълнени всички законови изисквания за признаване правото на приспадане на данъчен кредит.

По отношение на всички 15 спорни доставки, липсва спор, че процесните фактури са вписани в дневниците за продажби на доставчика и съответно в дневниците за покупки на жалбоподателя. Не се спори, че същите са намерили счетоводно отражение в счетоводството на всяко едно от двете дружества и по тях са извършени плащания.

Пред органите по приходите жалбоподателят е представил оборотна ведомост, хронологична ведомост и главна книга за периода 01.02.2022 г. - 28.02.2023 г., които детайлно са описани на стр.4-стр.6 от РД, като счетоводството на ревизираното лице е водено съгласно изискванията на Закона за счетоводството.

По отношение на фактурите, издадени от „Мебел Ем Груп БГ“ ЕООД с предмет доставка на стоки – съответно по договор от 09.03.2022 г., по договор от 18.03.2022 г. и съгласно протокол от 01.12.2022 г. следва да се отбележи, че артикулите са описани детайлно в количествено стойностна сметка в приложение №1, което е неразделна част от договорите. Същите са описани по вид, количество, мярка и единична цена, оформени в 7 броя спецификации, изготвени по обекти с описание на необходимите за съответния обект материал по вид, количество, марка и единична цена. Индивидуализирани са и обектите, по отношение на които са необходими процесните артикули.

По договора от 09.03.2022г. стоките са доставени в склад, находящ се в [населено място], [улица], а по договора от 18.03.2022г. са доставени в

[населено място], [улица].

За доставките, както вече бе посочено, са представени договори, приемо –предавателни протоколи, както и фактури за последващата им реализация съответно към „София Златни пясъци“ АД, „Златни пясъци“ АД, „Голдън турс“ ЕООД, „Тръпков турс“ ЕООД, „Сънотех“ ЕООД, „Ел Би Джей“ АД, „Какао Бийч“ ЕООД

Органите по приходите неоснователно и противно на приетите писмени доказателства отричат на практика изобщо факта на получаването на стоките от претендиращия доставчик, издал спорните фактури. При това са релевиращи възражения, че не се доказва реалността на процесните доставки, тъй като липсват достатъчно доказателства, независимо че от ревизираното лице и доставчика му са представени съответните съпроводителни документи – договори, фактури, приемо –предавателни протоколи.

Представени са и доказателства относно осъществения транспорт, а именно договор за превоз на товари от 27.07.2022г. сключен между „Мебел Ем Груп“ ЕООД и И. П. П.. В договора е индивидуализиран и товарния автомобил – Пежо Боксер с ДК [рег.номер на МПС]

Относно произхода на стоките са представени фактури от предходните доставчици „Аксал Комерс“ ЕООД, „ВР Транс България“ ЕООД, „ДМ-Демонтаж и монтаж“ ЕООД, както и копие на договори за наем на складово помещение и договор за превоз на товари сключен с И. П. П.. При извършената проверка от ревизиращия екип е установено, че лицето е собственик на земя и сграда, находящи се на адрес –гр.Луковит, [улица].

Изтъкнатият от ревизиращия екип довод относно липса на кадрови и технически потенциал на поддоставчиците и доставчика като самостоятелно основание не може да обоснове отказ от признаване право на приспадане на данъчен кредит за жалбоподателя.

Не може да бъде ангажирана отговорност на жалбоподателя или да се предполага недобросъвестност, във връзка с обстоятелствата, че не са декларирани от доставчика „Мебел Ем Груп БГ“ ЕООД изплатени суми по договор за наем и договор за превоз на товари на лицето И. П..

Представените и приети без оспорване от страна на ответника приемо-предавателни протоколи удостоверяват не само извършената индивидуализация на конкретни количества родови вещи и изпълнението на задълженията по сключените между страните договори. С предаването на съответните количества вещи е прехвърлена собствеността върху тях с оглед разпоредбата на чл. 24, ал. 2 ЗЗД, според която, при договори за прехвърляне на собственост върху вещи, определени по своя род, собствеността се прехвърля, щом вещите бъдат определени по съгласие на страните, а при липса на такова, когато бъдат предадени.

Относно доставките на услуги за изработка на обзавеждане по договор от 07.03.2022 г., с който е поето задължение от доставчика за изработка и монтаж на обзавеждане за хотел Адмирал, тапицерски услуги за хотел София,

сглобяване на мека мебел и тапицерски услуги за клуб За Зу в Слънчев бряг и доставка на материали за хотел Дюн, следва да се отбележи, че предмета на договора е достатъчно конкретен, детайлизиран. Договорът съдържа клауза, че възложителят е задължен да предостави част от необходимите материали , както и всички консумативи, необходими за технологичния процес по изработка. Определено е и мястото на доставка на услугите, както и пълното тяхно съдържание. Възнаграждението по договора е формирано по обекти в посочените приложения, неразделна част от договора.

По същия начин е формулиран предмета на договора за изработка на обзавеждане, сключен на 28.03.2022 г. като са посочени обектите, за които следва да се изработи и монтира обзавеждането – клуб За Зу С. бряг, хотел Сейнт Джорд – [населено място], хотел Дюн – Слънчев Бряг. Уговорено е, че именно възложителят следва да представи материали за извършване на дейностите по изработка на мебели и претапициране.

По договора за монтаж на обзавеждане от 11.04.2022г., както и при предходните два договора за доставки на услуги в достатъчна степен е индивидуализиран предмета на услугата /вида на обзавеждането, броя и предназначението на стаите в хосписа/ и мястото на доставянето й обект Хоспис [населено място], уговорен е и начина на плащане.

Тези изводи са относими и по договора за монтаж и обзавеждане от 02.03.2022г. по отношение на обекти –офис обзавеждане в комплекс Гора в [населено място] и в ресторант в [населено място], ул.Л.,

По всички договори са приложени приемо –предавателни протоколи, подписани както от името на доставчика, така и от името на получателя, изготвени след приключване на монтажните дейности, които не са оспорени от ответната страна.

Налични са писмени доказателства, а именно представени фактури за последващи доставки с получател „Златни пясъци“ АД, „Голдън Турс“ ЕООД, „Ел Би Джей“ АД и „Какао Бийч“ ЕООД, „Тръпков Турс“ ЕООД, „Акаунт фактор“ ЕООД, „Сънотех“ ЕООД, „Сънотех Инвестмън“ ЕООД.

Неоснователни са доводите на процесуалния представител на ответника, относно пасивното поведение на жалбоподателя в съдебното производство, предвид неангажиране на доказателства и липса на доказателствени искания. Видно от поведението на жалбоподателя в ревизионното производство, същият своевременно е представил всички налични както в счетоводството му писмени доказателства, така и пълната търговска документация, включително и договори, приемо –предавателни протоколи и фактури за последващи продажби, извършени от „Мебел Груп Корпорейшън“ ЕООД. Такива доказателства, относно процесните доставки са представени и от доставчика „Мебел Ем Груп БГ“ ЕООД, включително и Ревизионен акт № Р-22221222003923-091-001/13.03.2023 г., за извършена ревизия, включваща и периода -03.2022г. -06.2022г. Ревизиращият екип, изобщо не е обсъдил резултатите от проведеното ревизионно производство по отношение на „Мебел

Ем Груп БГ“ ЕООД, при което с издадения ревизионен акт е прието, че ДДС е основателно начислен от доставчика по фактурите, издадени към „Мебел Груп Корпорейшън“ ЕООД.

Въз основа на всички приети от съда доказателства, следва да се направи извод, че е доказано наличие на облигационни отношения между доставчика и жалбоподателя, въз основа на представените договори, чието съдържание е напълно достатъчно, за да обоснове валидност и реалност на отношенията между страните по договорите. На следващо място, съдът намира, че представените приемо –предавателни протоколи свидетелстват за предаване и съответно получаване на стоките и услугите, подробно описани в настоящото решение. Допълнително в подкрепа на този извод е и факта, че по отношение на получените от жалбоподателя стоки има и последваща реализация, която е доказана с надлежно представени фактури, приемо –предавателни протоколи и счетоводни регистри за движение на стоките по вид и количество. Стопанските операции са отразени вярно в счетоводството на дружеството –жалбоподател.

Съгласно националният данъчен закон и постоянната практика на Съда на Европейския съюз по тълкуване на чл. 167, чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО, възникването и надлежното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит изисква установяване преди всичко наличието на действително осъществени облагаеми доставки на стоки и услуги. От т. 33 на решение на СЕС по дело С-285/11 следва, че по принцип правото на приспадане не би могло да му бъде отказано, ако се установи, че разглежданите в производството доставки на стоки са реално осъществени и впоследствие тези стоки са били използвани от получателя за целите на неговите облагаеми сделки.

Както вече бе посочено, няма спор, че процесните 15 броя фактури за доставки на стоки и услуги са осчетоводени надлежно от дружествата, начислен е ДДС при продажбите и покупката на стоките и услугите, данните за това са отразени в дневниците за продажби на „Мебел Ем Груп БГ“ ЕООД, проследен е потока на стоките като са налице съпътстващите първични документи – приемо-предавателни протоколи, договори, данни за осъществен транспорт и данни за мястото на съхранение на материалите. По всички фактури са извършени плащания.

Обстоятелства като липса на кадрови и технически потенциал на доставчика и неговите доставчици – „Аксал Комерс“ ЕООД, „ВР Транс България“ ЕООД и „ДМ –Демонтаж и Монтаж“ ЕООД или внасянето на ДДС от доставчика, каквито доводи са изтъкнати от органите по приходите сами по себе си не представляват обективна предпоставка за признаване правото на приспадане на данъка. В този смисъл е налице и решение на Съда на Европейския съюз от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11, М. kft, Р. D.. В т. 40 от същото се посочва, че въпросът дали дължимият ДДС за предходни или последващи продажби е бил внесен или не в държавния бюджет, е без значение за правото на данъчнозадълженото лице да приспадне платения по получени

доставки ДДС.

Съдът намира, че при така установените факти ответникът е достигнал до необосновани изводи за липса на реално получени доставки по фактурите, издадени от доставчика на жалбоподателя. Съдът установи, че тези изводи на ревизиращите органи, се основават на неправилен анализ на установените при ревизията факти. Законът не задължава получателя на услуга от вида на процесните, /каквото е жалбоподателят/, да доказва дали са извършени от лица, заети по трудово правоотношение или от подизпълнители на доставчика. Също така от данните в ревизионния акт не може да се приеме, че по отношение на никоя от процесните фактури са налице данни, които да сочат на измама по смисъла на правото на ЕС в областта на косвеното данъчно облагане. Доставчиците са потвърдили издаването на фактурите с включването им в дневниците си за продажби. Съгласно относимата практика /Решение по дело С-18 от 13.02.2014 г. / националният съдия следва да съобрази всички фактически обстоятелства и въз основа на тях да изгради заключението си за реалност на доставките, като се уточнява, че "обстоятелството, че доставената услуга не била действително извършена от посочения във фактурите доставчик или от негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не разполагали с необходимите персонал, материали и активи, разходите за тяхната услуга не били оправдани в счетоводната им документация или се оказало, че някои документи не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица, само по себе си не е достатъчно, за да се изключи правото на приспадане. Тоест по ревизионната преписка категорично не са установени данни за данъчна измама или злоупотреба с право, а следователно не са установени и основания по т. 1 от диспозитива решение по дело С-18/13, за да бъде отказано правото на приспадане на данъка на жалбоподателя. / Освен това, както СЕС сочи в практиката си /Решение от 6 септември 2012 г. по дело С-324/11, както и Решение от 21 юни 2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11/, добросъвестният получател по облагаема с ДДС доставка на стоки или услуги, не следва да бъде санкциониран с отказ на право на данъчен кредит поради нарушения или недобросъвестност на неговия доставчик. Непредставянето на доказателства за обезпеченост за изпълнение на доставката от страна на преките доставчици, при наличието на данни за безспорно изпълнени услуги, не следва да лишава ревизираното дружество от предоставеното му от закона право на данъчен кредит в размер на начисления ДДС по издадената фактура. Предвид всичко изложено, РА в частта, относно определени допълнителни задължения по ЗДДС за периода м.03.2022г., от м.05.2022 г. до м.-08.2022 г., м.12. 2022 г. и м.02.2023г. в размер на 293 270,29 лева ведно с начислените лихви за забава в размер на 48 765,68 лева следва да бъде отменен като материално незаконосъобразен.

Относно частта на РА, с която са начислени лихви в общ размер на 2183,44 лева за отразени кредитни известия, издадени „ИНТЕРНESHЪНЪЛ СИТИ 23“ ЕООД и „СИМПЛИ СЪКСЕСФУЛ“ ЕООД, жалбата е неоснователна и

следва да бъде оставена без уважение.

Жалбоподателят не излага конкретни аргументи по отношение на така определените лихви за забава. По делото безспорно е установено, че „Мебел Груп Корпорейшън“ ЕООД е отразил издадените му кредитни известия от „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ СИТИ 23“ ЕООД и „СИМПЛИ СЪКСЕСФУЛ“ ЕООД в последващи данъчни периоди, поради което законосъобразно на основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗДЦТДПДВ са начислени лихви от датата на подаване на СД по ЗДДС за периода, през който това право е упражнено до датата на подаване на СД по ЗДДС, с която е извършена корекция на упражненото право на приспадане на данъчен кредит.

С оглед изхода на делото и на основание чл.161 ал.1 от ДОПК разноски се дължат съразмерно на жалбоподателя, с оглед уважената част на жалбата и на ответника, с оглед отхвърлената ѝ част. Процесуалният представител на жалбоподателя, адв.Б. своевременно е заявил претенция за присъждане на разноски м в общ размер на 22 190 лева. Представени са писмено доказателства за заплащането им по банков път. В полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 22 049,21 лева.

За ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 117 лева.

Водим от горното и на основание чл.160 ал.1 пр.2 и пр.4 от ДОПК, Административен съд – София град – III-то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № № Р-22221323001635-091-001/11.12.2023г., издаден от Д. Д. Д.-орган възложил ревизията и Й. Н. И. –ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 259/26.02.2024г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП, в частта му, в която са определени допълнителни данъчни задължения по ЗДДС за периода м.03.2022г., от м.05.2022 г. до м. 08.2022 г., м.12. 2022 г. и м.02.2023г. в общ размер на 293 270,29 лева, както и начислените лихви за забава в размер на 48 765,68 лева.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Мебел Груп Корпорейшън“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. Р. Г. - с адрес на управление и кореспонденция [населено място],[жк], [улица] имейл – [електронна поща] срещу издадения на дружеството Ревизионен акт № Р-22221323001635-091-001/11.12.2023г., издаден от Д. Д. Д.-орган възложил ревизията и Й. Н. И. –ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 259/26.02.2024г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП, в частта на определени лихви за забава на основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗДЦТДПДВ в общ размер на 2183,44 лева.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно –осигурителна практика“ София към ЦУ на НАП да заплати на „Мебел Груп Корпорейшън“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. Р. Г. - с адрес на управление и кореспонденция [населено място],[жк], [улица] сумата от 22 049,21 лева /двадесет и две хиляди, четиридесет и девет лева и двадесет и една стотинки /, разноси по делото.

ОСЪЖДА „Мебел Груп Корпорейшън“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. Р. Г. - с адрес на управление и кореспонденция [населено място],[жк], [улица] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно –осигурителна практика“ София към ЦУ на НАП сумата в размер на 117 лева /сто и седемнадесет / лева, разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.